

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 2/2016
27.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Бате Цветковића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Лазаревића и др, због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.Ж., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења КПо1 218/10 од 02.10.2015. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 388/15 од 30.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Лазаревића, адв. М.Ж., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења КПо1 218/10 од 02.10.2015. године и Апелационог суда у Београду, Посебног одељења Кж2 По1 388/15 од 30.10.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења КПо1 218/10 од 02.10.2015. године, онемогућена је злоупотреба права усмерена на одуговлачење кривичног поступка и одбачена процесна радња назначена као „захтев за изузеће председника већа судије Александра Трешњева и члана већа судије Винке Бераха-Никићевић и Синише Петровића, председника Вишег суда у Београду, судије Александра Степановића и председника Апелационог суда у Београду судије Душка Миленковића поднета усмено на главном претресу од стране окривљеног Милана Лазаревића, дана 02.10.2015. године“.

Одлучујући о жалбама окривљеног Милана Лазаревића и његовог браниоца, адв. Д.Ђ. изјављеним против првостепеног решења, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је својим решењем Кж2 По1 388/15 од 30.10.2015. године, одбацио као недозвољене жалбе окривљеног Милана Лазаревића и његовог браниоца, адв. Д.Ђ., изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење КПо1 218/10 од 02.10.2015. године.

Против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење КПо1 218/10 од 02.10.2015. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељења Кж2 По1 388/15 од 30.10.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Милана Лазаревића, адв. М.Ж., из разлога предвиђених чланом 485. став 1. тачка 1) ЗКП односно због повреде одредаба кривичног поступка и погрешне примене закона с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијана решења или пак да евентуално да мишљење о томе које је од наведених потпуно супротних решења на исти правни проблем законито, а које није, како би се спречило даље незаконито понашање наведених судова.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милана Лазаревића, адв. М.Ж., је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени у смислу одредбе члана 71. тачка 5. ЗКП, такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног Милана Лазаревића као разлог подношења захтева за заштиту законитости, истиче општу одредбу повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, при чему не конкретизује о којој повреди закона се ради, док у образложењу захтева, полемишући са захтевима за изузеће судија који нису ни постављени од стране окривљеног у конкретном захтеву за изузеће, наводи да је првостепенин решењем учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, која се огледа у томе што је првостепени суд доносио одлуку којом се „онемогућава злоупотреба права усмерена на одуговлачење поступка, и одбацује процесна радња назначена као „захтев за изузеће председника већа судије Александра Трешњева и члана већа судије Синише Петровића, председника Вишег суда у Београду судије Александра Степановића и његових заменика Наталије Бобот и Јелене Стевановић и председника Апелационог суда у Београду Душка Миленковића и његових заменика Надежде Мијатовић и Милице Поповић-Ђуричковић, поднета усмено на главном претресу од стране окривљеног Милана Лазаревића дана 01.10.2015.

године“, првостепени суд повредио одредбу члана 41. став 1. и 2. ЗКП, која прописује да о „захтеву за изузеће из члана 39. тог Законика одлучује председник суда (став 1. члана 41. ЗКП), а ако се тражи изузеће само председника суда или председника суда и судије или судије поротника, одлуку о изузећу доноси председник непосредно вишег суда ...“, (став 2. члана 41. ЗКП), што по браниоцу значи да „није могуће да о захтеву за изузеће председника већа одлучује управо тај председник већа“.

Надаље, бранилац окривљеног истиче да је и другостепени суд доносећи решење Кж2 По1 388/15 од 30.10.2015. године, којим су одбачене као недозвољене жалбе окривљеног и његовог браниоца, и поред тога што у првостепеном решењу стоји правна поука о праву на жалбу у року од три дана од дана пријема исте, мењајући разлоге због којих је првостепено решење донето, такође погрешно примењује одредбу члана 41. став 4. ЗКП, притом се не базирајући на императивну одредбу закона из члана 41. став 1. и став 2. ЗКП.

Међутим, како бранилац окривљеног Милана Лазаревића, адв. М.Ж. по оцени Врховног касационог суда није поднео захтев за заштиту законитости против правноснажних решења због учињених повреда закона које су таксативно набројане у члану 485. став 4. ЗКП и које као такве представљају разлог за подношење захтева, већ због повреда које не могу бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног и његовог браниоца, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.